

1979 நவம்பர் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அவர்கள் எனக்கு உதவிகரமாக இருந்தார். நான் ஏற்கனவே, அதைத்தான் சொன்னேன். முதலமைச்சர் என்றால், ஒரு அரசு சொல்கிறது; அரசு சொன்னதற்குப் பின்னாலேதான் ஆளுநர் வருகிறார். அரசினுடைய உரிமையை ஆளுநரிடம் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் திரு. உமாநாத் சொன்னார். ஏற்கனவே, அதை நான் சொன்னேன்,

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் இன்னும்கூடச் சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கொள்கையே ஆளுநர் என்ற ஒருவரே கூடாது என்பதுதான். மாநில சுயாட்சியில் ஆளுநருக்கு இடமே கிடையாது. ஆனால், மாநில சுயாட்சித் தீர்மானத்தை எதிர்த்தவர்கள் இன்றைக்கு ஆளுநர் கட்சிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். ஆனால், மாநில சுயாட்சியிலே ஆளுநருக்கு இடம் கிடையாது. ஆனால், இருக்கிற வரையிலே, உள்ள ப்ரொசிஜர் பற்றித்தான் இங்கு பேசப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் உண்மையிலேயே இப்படி ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பினால், எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்கிறேன், இங்கே ஒவ்வொருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டதற்காக, ஒரு உறுப்பினர் விளக்கம் தருவதற்காக எழுந்தெழுந்து பேசிக் கொண்டிருந்தால், சரியல்ல. திரு. சுப்பு என்ற பெயரைக் குறிப்பிட்டதால், எனக்கு வாய்ப்புத் தாருங்கள் என்றால், மற்றொரு உறுப்பினர், இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்பார்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஆளுநர் அவர்களால் 12—10—1979 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப் பெற்ற தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 18/1979) இப் பேரவை நிராகரிக்கிறது.”

திருத்தும் முறையே வழிமொழியப் பெற்றது.

[1979 நவம்பர் 9]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker Sir, I beg to move that "the Tamil Nadu Prize Schemes (Prohibition) Bill, 1979 (Legislative Assembly Bill No. 65 of 1979)* be taken into consideration."

It was brought to the notice of the Government that of late, in order to boost their business, some traders conduct prize schemes whereby prizes were offered or proposed to be given to persons who purchase goods or other articles from them. Such prize scheme adversely affected the prospectus of genuine traders and led to many mal-practices in the trade. The Government had, therefore, decided to prohibit this practice by enacting a special legislation for the above purpose. To achieve the object in view and as the State Legislature was not in session then, and as it was considered necessary to take immediate action for the purpose mentioned above, the Tamil Nadu Prize Schemes (Prohibition) Ordinance, 1979 (Tamil Nadu Ordinance No. 18 of 1979) was promulgated by the Governor on the 12th October 1979 and published in an Extra-ordinary issue of Part IV—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 13th October 1979. The Bill seeks to replace the said Ordinance.

While bringing forward this Bill for replacing the Ordinance, the Government have also taken power to exempt any prize scheme or class of prize schemes in the public interest.

I commend the motion for the acceptance of the House.

திரு. னாரை முருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விழைகின்றேன். இந்த மசோதா எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் இன்றைக்கு நிறைவேறாத நிலையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து யாரும் யாரும் பரிசுச் சீட்டுக்கான விற்றக்கூடாது. வியாபாரத்திலே அதைக் கொண்டு வரக் கூடாது என்பதற்காக, சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது. ஆனால், அத்தகைய செயலிலே ஈடுபட்டவர்கள் இன்றைக்கு வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று, தடை உத்தரவை வாங்கியிருக்கிறார்கள் அந்தத் தடை உத்தரவுகளை என்ன சொல்லியிருக்கின்றார்களென்றால், இப்பொழுது யார், யார் பரிசுச் சீட்டுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்தலாம், இனிமேல் யாரும் நடத்தத் தேவையில்லையென்று அவர்கள் ஆணை

* 1979 நவம்பர் 3 ஆம் தேதி தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. துரை முருகன்)

பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். யார், யார் இதுவரையிலே தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருந்தார்களோ, அந்தச் செயலைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம். ஆனால், அவர்கள் நடத்தலாம் என்று நீதிமன்றத்திலே வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்ட பிறகு இப்பொழுது இனிமேல் யாரும் நடத்தக் கூடாது என்று . . .

THE HON. THIRU K. NARAYANACWAMY : Mr. Speaker Sir, I regret to point out an error in the speech of Thiru Duraimurugan saying that those who have gone and obtained the stay can certainly have the freedom to continue the activities, is not well founded. Only so far as the present schemes which are now in current operation are permitted to reach their end. But when once they reach the end of fether there is a complete full stop.

(முற்பகல் 9-40)

திரு. துரை முருகன் : அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். ஏற்கனவே ஆரம்பித்து விட்டார்கள். தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு பர்மிஷன் கொடுத்து விட்ட பிறகு அவர்கள் நடத்திக் கொண்டதான் இருக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இதை இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I very much regret again to interrupt my friend. It is not so. They are not given a *carte blanche* to continue their activities, just because they had gone to High Court. They are permitted to continue the present operations, commercial operations, which are now in force and therefore they could not be stopped.

திரு. துரை முருகன் : அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது எதற்காக அதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், என்ன முக்கிய நோக்கம் என்று சொன்னால் ஜெனாயின் டிரேடர்ஸ், அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது, மால்பிராக்டிஸ் நடைபெறுகிறது. இந்த இரண்டிற்காகத் தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் இதனால் ஏதாவது பாதிக்கப்படுகிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். ஜெனாயின் டிரேடர்ஸ் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி போட்டி வந்து விடுகிறது. ஒருவர் பரிசுச் சீட்டு கொடுத்து, இன்னொருவர் கொடுக்காவிட்டால் அவர் பாதிக்கப்படுகிறார். ஒருவர் பரிசுச் சீட்டு கொடுத்து அதன்மூலம் தன்னுடைய கடைக்கு வியாபாரத்தை பெருக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனாலும் அது

(திரு. துரை முருகன்)

[1979 நவம்பர் 9]

சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு இடையிலே நடைபெறும் போட்டா போட்டிக்கு சர்க்கார் அவசரச் சட்டம் ஒன்றை அவசர அவசரமாகப் போட்டிருக்க வேண்டாம். சட்ட மன்றத்திலே, ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்து அவர் நிறைவேற்றி இருக்கலாம்.

அடுத்து மால்பிராக்டிஸ் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்குமானால் அவற்றைத் தடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்காரிடத்திலே அதிகாரம் இருக்கிறது. ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், ஒரு கடைக்காரர் ரூபாய் 50 ஜவுளி வாங்கினால் உங்களுக்கு ஒரு பரிசுச் சீட்டு தரப்படும். அதில் பரிசு விழுந்தால் வீடு வரும், கார் வரும், டி.வி. வரும் என்று சொன்னால் ரூபாய் 50 கொடுத்து துணி வாங்குகிற பொதுமக்களுக்கு என்ன நடட்டம் வருகிறது? ரூபாய் 50-க்கு உரிய துணிமணிகள் வந்துவிடுகின்றன. பரிசுச் சீட்டை வாங்கி வைக்கலாம். விழுந்தால் இலாபம். இல்லாவிட்டால் நடட்டம் இல்லை.

மட்டமான பொருள்களை விற்பனை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டம் இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தலாம். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடையே நடக்கும் போட்டியில் சர்க்கார் தலையிட வேண்டுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரிசுச் சீட்டு நடத்துவது என்பது அறவழிக்கு முரணானது என்று சொன்னால் நாமே நடத்துகிறோமே. லோக் நாயக் பரிசுச் சீட்டு நடத்துவது தவறு என்று சொல்லுகிறபோது கலைஞர் நிறுத்தினிட்டார். எனவே அறத்தின்பால் பட்டவர்கள் என்று சொன்னால் பரிசுச் சீட்டை நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். நாமே பரிசுச் சீட்டை நடத்திக் கொண்டு மற்றவர்களை நடத்தக் கூடாதென்று சொல்வதற்கு நமக்கு அவ்வளவு பெரிய நிலைமை மாரலாகக் கூட வரவில்லை என்று இன்றைக்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மூன்றாவதாக இதிலே கொண்டு வந்திருக்கிற தண்டனைச் சட்டங்கள் மிகக் கொடுமையாக இருக்கின்றன.

மூன்று வருட காலம் ரிவர்ஸ இம்பிரிசன்மென்ட் அல்லது மூன்று மாதம் Punished with rigorous imprisonment for a term which may extend to three years. என்று இருக்கிறது.

Provided that such rigorous imprisonment shall not be less than three months என்று இருக்கிறது. மூன்று மாதத்

திற்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டுமா என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

You are curbing the legitimate functions of criminal jurisprudence. மூன்று மாதம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று ஜட்ஜை கம்பெல் செய்யக் கூடாது. அது கிரிமினல் லா அண்ட் ஜூரிஸ்ப்ருடன்ஸுக்கு மாறுபட்டது.

1979 நவம்பர் 9] (திரு. துரை முருகன்)

அடுத்தபடியாக இச்சட்டத்தின்கீழ் யார் யார் வருகிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது, யாரோ ஒருவர் என்னிடத்திலே ஒரு பரிசுச் சீட்டை கொடுத்து விடுகிறார்கள், தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டு என்று நான் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு போலீஸ்காரர் என் பாக்கெட்டிலே இருப்பது பரிசுச் சீட்டு என்றும், இதை வினியோகிக்கத்தான் வைத்திருக்கிறேன், என்று சொல்லி தண்டனை கொடுக்கலாம். அபராதம் போடலாம்.

மூன்றாவதாக பரிசுச் சீட்டைப்பற்றி பிரசுரிக்கின்ற பத்திரிகையை பறிமுதல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. ஒரு சின்னப் பத்திரிக்கை இருக்கும். அதிலே தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஒரு விளம்பரத்தைப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதற்காக அத்தனை பத்திரிகைகளையும் பறிமுதல் செய்வதென்பது மிகக் கொடுமையாக இருக்கிறது. அப்படித் தவறு செய்தால் முதலாவது வார்டிங் கொடுக்கலாம். இரண்டாவது தடவை தண்டனை கொடுக்கலாம். மூன்றாவது தடவையாக அதே தவறைச் செய்தால் அந்தப் பத்திரிகையைத் தடை செய்யலாம். அதை விட்டுவிட்டு எடுத்த உடனேயே அத்தனை பத்திரிகையையும் பறிமுதல் செய்வது என்று சொன்னால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைச் சொல்வதற்குக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு போகலாம். இதிலே முக்கியமான ஷரத்து ஒன்று வருகிறது. இந்தப் பரிசுச் சீட்டு திட்டத்தை தடை செய்யவேண்டும், செய்து தீரவேண்டும் என்று அரசு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கும்போது, அதில் ஒரு விதிவிலக்கு என்கிற பிரிவை வைத்து இருக்கிறார்கள். எதற்காக வைத்து இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட முறையில் பரிசுச் சீட்டு நடத்துவது பொறுமக்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்று நினைத்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் விதிவிலக்கு கொடுக்கலாம். அங்கே தான் அரசாங்கத்தின் வினியோகம் வருகிறது.

அரசாங்கம் நினைத்துக்கொள்ளும்—இவர்கள் பரிசுச் சீட்டு நடத்தினால் அது பொறுமக்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும். ஆகவே, விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம். இதை யார் டிசைட் செய்வது? சர்க்கார். சர்க்கார் என்பது என்ன? ஒரு கட்சி பெரும்பான்மை பெற்று, மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சியாக இருப்பது, அந்தக் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் என்றால், பரவாயில்லை பரிசுச் சீட்டு நடத்தலாம் என்று சொல்லும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், இங்கே கூட உம்மிடியார் ஜூவல்ஸ், நல்லி சில்கஸ், ஜி. ஆர். தங்க மாளிகை, ராசி எவர்திஸ்வர் பாத்திரம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் என்ன சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால் ஆளும் கட்சிக்காரர்களில் இவரைப் பிடிக்கலாமா, அவரைப் பிடிக்கலாமா, இன்னார் கைவிரித்து விட்டார்,

(திரு. துரை முருகன்)

[1979 நவம்பர் 9]

அவரைப் போர்ப் பிடித்தால் நடக்கும், அவரை எப்படியும் பிடித்து நாங்கள் இந்தப் பரிசுச் சீட்டு திட்டத்தை நடத்துவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நானைக்குச் சட்டமன்றம், முடிந்துவிடப் போகிறது. இந்தச் சட்டத் திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரலாம் என்று இருக்கிறது. உடனே அரசாங்கம் சொல்லும். இவர்கள் எல்லாம் பரிசுச் சீட்டு நடத்தினால் அது பொது மக்களுக்கு ஏற்படையதாக இருக்கும். உம்முடியார் ஜுவல்லரி, நல்லி சில்க், அவுஸ் போன்றவர்களுக்கு பரிசுச் சீட்டு நடத்துவதற்கு அரசு அனுமதி கொடுக்கிறது. அதற்காகத்தான் அரசாங்கம் இந்த ஷரத்தை சேர்த்து இருக்கிறது.

இந்தச் சர்க்கார் இதய சுத்தியோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர விரும்பியிருந்தால், இந்த விதிவிலக்கு ஷரத்தைச் சேர்த்து இருக்கக் கூடாது. ஆனால், சேர்த்து இருக்கிறார்கள். விதிவிலக்கு எப்போதோ செய்வார்களாம், எப்போதோ அவை கூடுமாம், எப்போதோ அவைமுன் அதை வைப்பார்களாம், ஏன் அப்படி? யாரோ சிலருக்குச் சலுகை செய்வதற்கு இதை வைத்து இருக்கிறீர்கள். அதை மறைமுகமாகச் செய்கிறீர்கள். சிலபேர் அதைச் செய்யக் கூடாது என்று தடுக்க நினைக்கிறீர்கள். ஆகவே, சில பேருக்கு அனுமதி கொடுக்கவும், சில பேர் நடத்துவதைத் தடை செய்வதற்கும் அரசு அதிகாரம் வைத்துள்ளது. அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து நடத்துபவர்கள் மானாபலியாக இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த விதிவிலக்குப் பிரிவு தேவை அற்றது. வகை அற்றது, முறை அற்றது, வாபஸ் பெறுங்கள். மீண்டும் ஒரு முறை நல்ல முறையில் கூடி, பரிசீலித்து இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்று கூறி, விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் உள்ள சட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில் மார்க்கிசு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மாஜிரி வியாபாரம் செய்யக்கூடிய பல நிறுவனங்கள், பரிசு என்கிற ஆசையைக் காட்டி, பொது ஜனங்களை, ஏராளமான மக்களை அவர்களின் வியாபாரத்திற்கு ஆகர்ஷிப்பதற்காக, அவர்களுடைய லாபத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக, அவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை ஏகபோக வர்த்தக ஸ்தலமாக ஆக்கிக்கொள்கிற வகையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட போக்கு, ஒரு வர்த்தகச் சூதாட்டமே தவிர வேறு அல்ல.

1979 நவம்பர் 9]

[திரு. கு. சமணி]

இதன் காரணமாக சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அண்மையில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு நிலைமை பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். துணி வியாபாரம், எவர்சில்வர் பாத்திரம், ரேடியோ, மின் விசிறி, சைக்கிள் இப்படி பல்வேறுவிதமான, அன்றாடம் மக்களுக்குத் தேவையான, மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, மிகத் தேவையான சாமான்களை இப்படிப்பட்ட பரிசு என்கிற பெயரால் ஆசை காட்டி, அதன் வாயிலாக அவர்கள் நிறைய வியாபாரம் நடத்துவதற்கு, தங்க ஞடைய ராபத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு உரிய முறையில் மக்களை ஆகர்ஷிக்கத்தான் இந்த மாதிரி செய்கிறார்கள். இது நியாயமான வர்த்தக முறையல்ல. தவறான வர்த்தக முறை. என்னுடைய கருத்தில் இது ஒரு முறையற்ற வர்த்தகம். என்னால் இதற்கு பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். ஆனால், அதற்கு நேரம் இருக்காது.

கோவை நகரத்தில் நடைபெற்ற ஒரு மகத்தான காரியத்தை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அங்கேயுள்ள இரண்டு துணிக் கடைகள்—அதனை அண்ணன்-தம்பிகள் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருவரும் ஒரு பரிசு திட்டத்தை வைத்து இருக்கிறார்கள். 50 ரூபாய் மதிப்புள்ள துணி வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு பரிசுச் சீட்டு கொடுக்கப்படும். பரிசு குலுக்கல் நடைபெற்ற உடன் கிழக்கண்டவாறு பரிசுகள் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். முதல் பரிசு 1½ லட்ச ரூபாய் பெருமானமுள்ள பங்களா. இரண்டாவது பரிசு 100 பவுன்—தற்போதுள்ள விலையில் ஒரு பவுன் ரூபாய் 1000 என்று இருக்கிறது—அல்லது ஒரு லட்சம் ரூபாய். மூன்றாவது பரிசு 50 பவுன் என்று இந்தமாதிரி பல பரிசுகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். 50 ரூபாய் துணி வாங்கினால் போதும், பரிசுச் சீட்டு குலுக்கலில் அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று கிடைக்கிறது என்று அறிவிப்பு செய்துள்ளதால், அந்தக் கடையில் இரவு 1 மணி வரையில்கூட வியாபாரம் நடைபெற்றதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் கடையில் வியாபாரம் பெருகிவிட்டது.

அங்கேயிருக்கக்கூடிய சாதாரண சில்லரை வியாபாரிகள் துணிக் கடையில் வியாபாரம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள், அங்கே இருந்த சங்கத்தைக் கூட்டி, இந்த மாதிரி முறையைக் கையாள்வது முறையல்ல, மாபு அல்ல என்ற அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடை நடத்துபவர்களும் அந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்கள் என்றபோதிலும் அவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பாட்டில்லை. அவர்கள் அதையும் மீறிப்போய், அதற்கு வருகிற எதிர்ப்புகளுக்கு மறுதலிக்கிற வகையில் பெரிய விளம்பரங்களைப்போட்டு 50 ஆண்டு நிறைவு விழா என்று சொல்லி, முடிந்தால் அமைச்சர்களையும், பல்வேறு சட்டமன்ற

[திரு. கு. ரமணி]

[1979 நவம்பர் 9]

உறுப்பினர்களையும் அங்கே வரச் செய்ய பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்து பல ஆயிரக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து விழா நடத்தி இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மேலும் அவர்கள் வியாபாசம் பெருகியது. இதனால்

(முற்பகல் 9.50)

பாதிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் எங்களிடம் முறையிட்டார்கள். நாங்கள் யாரும் டவுனில் உட்கார்ந்து வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி, வருத்தப் பட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொன்னார்கள்; அவர் கையில் தடுக்க அதிகாரம் இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சொல்லப் பார்த்தார்கள்; அவர்களிடமும் அதிகாரம் இல்லை. அரசாங்கத்தையும் அணுகி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறு வியாபாரிகள், சாதாரண வியாபாரிகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், இந்த விஷயம் அரசுக்குத் தெரிந்து, இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள்; இந்த நிலைமையில்தான் அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கும்.

ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று, எங்களைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று கேஸ் போட்டு, அதிலே ஒரு தற்காலிக அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த அனுமதியை நான் பார்த்தேன். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு ஆசை காட்டி, அவர்களுடைய பணத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய இன்டர்ஸ்டை பாதுகாக்கின்ற வகையில், இந்தப் பரிகச் சீட்டுத் திட்டம் முடிவதற்கு இன்னும் மூன்று மாதம் பாக்கி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்; அதை நடத்தவில்லை என்றால் அந்த மக்களுக்கே ஆபத்து; அவர்கள் கையில் இருந்து வாங்கியிருக்கிற பணத்திற்கு ஒரு பங்கு, 100 பவுன், 50 பவுன் போய் சேரவேண்டும்; இல்லை என்றால், உடனே தடுத்துவிட்டால் அது மக்களுக்குக் கிடைக்காது; ஆகவே ஹைகோர்ட் அவர்களுக்கு நியாயமான பரிகாரம் கிடைக்கின்ற வகையில் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்; அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு வந்திருக்கிறது.

அடுத்து, இதிலே வேண்டியவர்களுக்கு சலுகை செய்கிறமாதிரி ஒரு சரத்து இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த சரத்திலே கீழே ஒரு விஷயம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கவனிக்கப்பட வேண்டியதுதான். உரிய சிரத்தை அனைத்தும் நாங்கள் செலுத்தியிருப்பதாக, அத்தகைய நபர்கள் நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிரூபிக்க முடியாவிட்டால்தான் இந்த விளக்கத்திற்கு உடன்பாடு

1979 நவம்பர் 9] [திரு. கு. ரமணி]

ஆகிறார். அதாவது ஒரு ஸ்தாபனத்தார் சிரத்தை செலுத்தியிருக்கிறார்கள் ; அவர்கள், நாங்களாகத் தெரிந்து செய்யவில்லை ; எங்கள்மீது இந்த நோக்கம் 'அடிரியூட்' செய்யப்படுகிறது ; அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லை.

The onus of proof that a particular trader is not involved in this என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நிரூபித்தால்தான் அவர்கள் தப்பிக்க முடியும் ; இல்லாவிட்டால் முடியாது. ஆகவே, அந்த சரத்து மக்களுடைய நலனுக்கு எதிராக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

குற்றவாளிகள் எந்தவகையிலும் தப்பித்துக்கொள்ள இடம் இருக்கக் கூடாது. மூன்று மாதம் தண்டனை அளிப்பது ஒன்றும் பெரிய செயல் அல்ல. 1½ இலட்சம் ரூபாய் பெறுமான பங்களா தருகிறோம் என்று சொல்லி, மக்களை ஏமாற்றி, மக்களுடைய பணத்தை சரண்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஆசை காட்டி, பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களுடைய பணத்தைப் பறித்திருக்கிறார்கள். சாதாரண சிறிய வியாபாரிகள் எல்லாம் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தண்டனை அளிக்கும்போது, இந்த மூன்று மாத தண்டனை என்பது மிகக் குறைந்த ஒரு தண்டனைதான். மூன்று மாதத்திற்கு குறைந்த தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது என்பது சரியானது. ஆனால் இது மிகவும் குறைந்த தண்டனை என்பது என்னுடைய கருத்து. மூன்று மாதம் ஜெயிலில் இருந்தால் அவர்கள் ஜெயிலின் ருசியைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. குறைந்தது ஆறு மாத மாவது இருக்க வேண்டும். நான் ஜெயிலில் இருந்த அனுபவம் இருக்கிறது. அப்போது சொல்வார்கள். மூன்று மாதம் ஜெயிலில் இருந்தால் குளம்பு ருசி தெரியாது ; மொட்டை எப்படி இருக்கும் என்று தெரியாது என்று சொல்வார்கள். ஆகையால் ஆறு மாதம் கட்டாயம் ஜெயிலில் இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் அந்த அளவுக்கு இடம் இருந்தால் நல்லது. இருந்த போதிலும் இந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் சரியான சட்டம், நியாயமான சட்டம் என்பதால் நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

(திரு. எம். ஏ. லத்திப் பேச அழைக்கப்பட்டு, பேசுவதற்கு எழுந்தார். திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி அவர்களும் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் யாரும் கை தூக்கவில்லை ; அதனால் நான் திரு. லத்திப் அவர்களைப் பேச அழைத்தேன். பேச வேண்டுமென்று விரும்பினால் முதலிலேயே கை தூக்க வேண்டும். திரு. லத்திப் நீங்கள் தயவு செய்து உட்காருங்கள். முறைப்படி உங்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின்கீழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் ...

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், கட்சிவாரியாக தாங்கள் அழைப்பதைப்பற்றி எனக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இந்த முறை சரியா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப் பேச அழைத்து விட்டு, மறுபடியும் உட்காரச் சொல்வது சரியான முறைதானா? ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கட்சி வாரியாகக் கூப்பிடலாம் என்று அடிப்படையில் சொன்னேன். அவர் முன்பு கை தூக்கவில்லை, இப்போது தான் கை தூக்கினார், அதனால் கட்சி வாரியாகக் கூப்பிடலாம் என்று சொன்னேன் ...

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : என்னை அழைத்து விட்டீர்கள், நான் பேசிய பிறகு அவர் பேசினால் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரும்பவும் கூப்பிடுகிறேன். ஒவ்வொரு வராக கட்சி வாரியாக முறை வைத்துக் கொண்டு கூப்பிடுகிறேன். நான் முறையைக் கடைபிடிக்கிறேன், வேண்டுமென்றே சொல்வதாக திரு. லத்தீப் அவர்கள் நினைக்கக் கூடாது ...

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவரையே முதலில் கூப்பிட்டிருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் என்னை அழைத்து விட்டு திரும்ப உட்காரச் சொல்வது முறையல்ல என்றாலும், நான் தங்கள் வேண்டுகோளுக்கு கட்டுப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களை அழைத்துவிட்டு உட்காரச் சொல்லி மற்றவர்களை அழைக்கக் கூடாது என்று சொல்வது சரிதான். ஆனால் எனக்கு பல மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமே என்ற நினைப்பில், கட்சிக்கு ஒருவராக முடித்துக் கொண்டு வந்தால் முறை சரியாக இருக்கும் என்று நினைத்துச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன் வடிவின்கீழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன் வடிவினைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நேரத்தைப் பார்க்கிறபோது, திபாவளி பண்டிகைக்கு முன்பு கொண்டு வரப் பட்டது இந்தச் சட்டம். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பரிசுத் திட்டங்கள் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அந்த முடிவில், பல்வேறு

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி)

வியாபாரிகளை காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் போய் துன்புறுத்துகிற ஒரு பழக்கத்தை, அவர்களிடத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறது. ஆக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்ட நேரம் தகுந்த நேரம் அல்ல. அந்த அவசரச் சட்டம் அப்போது கொண்டு வர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தீபாவளிக்கு முன்பாக இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதனால், பல வியாபாரிகள் அதுவும் சிறு வியாபாரிகள் துன்புறுத்தல்களுக்கும், பாதிப்புகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், தண்டனை காலம் அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று மாதங்கள் குறைந்தது தண்டனையாக விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுவது மிக மிக கடுமையான தண்டனை. அந்த அளவுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்குப் பிறகு முதல் வகுப்பு மேஜிஸ்ட்ரேட்ட்தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே இதுபோன்ற பல குறைபாடுகள் உள்ளன. ஏற்கெனவே மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சில வழக்குகள் இந்த ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே, தீர்க்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மேலும் அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை பளுவை கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலையைத்தான் இந்த பிரிவு—ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட்ட்தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்ட பிரிவு—உண்டாக்கும். எனவே இதை செகண்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட்டும் விசாரிக்கலாம் என்று கொண்டு வந்து, தண்டனையைக் குறைத்து, சிறை தண்டனை அல்லது அபராதம் என்ற முறையில் போடலாம். நோக்கம் தல்ல நோக்கமாக இருக்கலாம். ஆனால் கொண்டுவந்த முறைகள் சரியல்ல. அதுமட்டும் அல்லாமல் பல குறைபாடுகள், ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட்ட்தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதுபோல் பல குறைபாடுகள்... (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசுச் சீட்டு கொண்டு வரப்பட்ட நேரம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, தீபாவளி நேரத்திலே கொண்டு வரப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும், வியாபாரம் நடக்க போட்டி போட்டுக்கொண்டு, எங்களுடைய சரக்கை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் பரிசு 10 பவுன் என்று அறிவித்து, அதற்கு அடுத்த பரிசுகளையும் வரிசையாக அறிவிப்பார்கள். அதற்கு போட்டியாக மற்றொரு வியாபாரி 11 பவுன் முதல் பரிசு என்று அறிவித்து போட்டி போடுவார். இதன் விளைவாக விலை எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும் சரி கடையில் ஒரு திருவிழாக் கூட்டம் சேர்ந்து விடும். பொதுமக்களில் பலபேர் தங்களுடைய கையில் உள்ள பணத்தையெல்லாம்

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

[1979 நவம்பர் 9]

போட்டுக்கூட வேண்டாத ஜவுளிகளை எல்லாம் வாங்கிவிட்டார்கள், பரிசு விழும் என்று எதிர்பார்த்து, பரிசுத் திட்டம் இப்போது தடைப்பட்டு விட்டது. பரிசு குலுக்கல் நடக்கும் நேரத்தில் பரிசுத் திட்டத்தை தடை செய்து விட்டதினால், யார் லாபம் அடைந்தது என்று நினைக்கிறீர்கள்? பொது மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்பட்ட அந்தப் பணம் பூராவும், அந்தக் கடைக்காரரிடம் போய்ச் சேருகிறது. அப்படி வசூல் செய்யப்பட்ட, பரிசுச் சீட்டுக்காக வாங்கப்பட்ட பணத்தை திரும்ப வாங்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? சில பேர் ஹைகோர்ட்டிலே ஸ்டே கூட வாங்கி யிருக்கிறார்கள். அதனால் கொண்டு வாப்பட்ட நேரம், இந்தச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நேரம் சரியில்லை சேன்ற ஆண்டே இந்த பரிசுத் திட்டங்கன்பற்றி சட்டமன்றத்திலே பேசப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-00)

காலாகாலத்தில் தீபாவளி வருவதற்கு முன்னால் இந்தமாதிரி பரிசுகள் வைக்கக் கூடாது என்ற ஒரு தடையைக் கொண்டுவந்திருந்தால் அது உள்ள படியே உதவியாக இருந்திருக்கும். முன்கூட்டியே போட்டிருக்க வேண்டிய சட்டம். இந்தமாதிரி பரிசுகள் என்ற பெயரால் இப்படி மோசடிகள் நடப்பது மட்டுமல்ல, சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் பூராவும் ஏமாந்து பத்து பவுன்கள் கிடைக்காதா, பரிசுகள் கிடைக்காதா என்று நினைக்கிறார்கள். கோவையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குள்ள பங்களா ப்ரைஸ் என்று வைத்திருப்பதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். இனிமேலாவது இந்தமாதிரி பரிசுகள் என்று மோசடிகள் செய்யவிடாமல் தடுக்க காலாகாலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதுகூட காலம் கடந்த நடவடிக்கைதான். பரிசுகள் என்ற பெயரால் பலபேர்கள், வியாபாரிகள் விற்பனை செய்வதன்மூலம் பரிசுப் பணம் உரியவர்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே பரிசு என்று வைக்கிறபோது அந்தப் பொருட்களை அல்லது அதற்குரிய பணத்தை அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி இப்படிப்பட்ட சூதாட்டங்கள் போன்ற நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவர் அவர்களே, வாணிப, பொருளாதார, பணப் புழக்கம் ஆகிய துறைகளில் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டியது அரசின் கடமை என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் வாண்பத் துறையில் ஆரோக்கியமானதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்குமானால் அதை நான் நிச்சயமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆனால் யார் யார் எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் ஒரே சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒரேமாதிரி

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. எம். ஏ. லத்திப்)

அனுப்பப்பட வேண்டும். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக ஒரே சூழ்நிலையில் இருக்கிற பல்வேறு நபர்களுக்கு பாரபட்சமான முறையில் பல்வேறு வகைகளில் அணுகுகின்ற ஒரு சட்டமாக இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இது தர்ம நியாயப்படி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு சட்டம் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சமுதாயத்தில் இத்தகைய சூதாட்டங்கள் கூடாது என்பதில் பெருந்த அக்கறை கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் இதில் யார் வழிகாட்ட வேண்டுமோ, யார் நல்வழி காட்டக் கூடிய பொறுப்பில் இருக்கிறார்களோ அவர்களே பரிசுத் திட்டம் என்ற வகையில் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியில் மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களிலும் பரிசுத் திட்டங்கள் போடுவது மட்டுமல்லாமல் அதிலே பம்பர் ப்ரைஸஸ் என்று திபாவளி, பொங்கல் போன்ற காலங்களில் அதிகமான ப்ரைஸஸ்களை, அதிகமான பரிசுகளை வழங்குகிறார்கள்; பல்வேறு வகைகளில் அதை விளம்பரம் செய்து மக்கள் கஷ்டமில்லாமல், உழைக்காமல், உற்பத்தி செய்யாமல் தாங்கள் பணம் பெற்றுவிட முடியும் என்ற ஒரு சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்குகிற நிலைமையில் இன்றைக்கு ஆட்சி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆட்சி எந்த வழியோ அந்த வழிதான் மக்கள், ஆகவே அவர்கள் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். நான் சொல்வது, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் பின்னணி என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு அதாவது அக்டோபர் மாதம் 7-ம் தேதி, 8-ம் தேதி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்திலே சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை அங்கிருக்கிற சில பெரிய பணக்காரர்கள் வந்து சந்திக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்ல, கோவையில் அவர்கள் பேசிய ஒரு கூட்டத்தில், அந்தக் கூட்ட மேடையிலேயே அவர்களிடம் ஒரு பணமுடிப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கான போட்டோக்கள் இருக்கின்றன. பணமுடிப்பு கொடுத்தவர்கள் யார் என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று யார் கேட்டுக்கொண்டார்களோ அவர்கள் அந்தப் பணமுடிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டத்தை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவருவதற்கு முந்தியே அவர்கள் இத்தகைய ஒரு அவசரச் சட்டம் வரப்போகிறது என்ற ஒரு நோட்டீஸ்—ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே அந்த கோவையில் இருக்கிற இரண்டு விவாபாரிகளுக்கு விரோதமாக ஒரு அவசரச் சட்டம் வரப்போகிறது என்ற ஒரு நோட்டீஸை அங்குள்ளவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, கோவையில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோது நானும்கூட இருந்தேன். யாரும் பணமுடிப்பு தந்ததாக நான்

[1979 நவம்பர் 9]

பார்க்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற, அபாண்டமான குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் கூறுவது கேட்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்த வியாபாரம்—கோவை மேற்குத் தொகுதியில் நான் சந்தித்தபோது என்னிடம் சொன்னதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு கடைக்காரர்கள் ஆரம்பித்து அது அந்த நகரத்தில் இருக்கிற அனைத்து வியாபாரிகளையும் பாதித்தது என்பதோடு கூட அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஜவுளி வியாபாரிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு மணி ஆர்டர் மூலம் ரூ. 50 அனுப்பி பார்க்காத துணிகளை வாங்குகிற அளவிற்கு மக்களை மடமைக்கு உள்ளாக்குகிற அளவிற்கு அந்தப் பரிசுத் திட்டம் செயல்பட்டது என்பதை— அப்படிப்பட்ட வியாபாரம் நடத்தியவர்களுக்காக திரு. லத்தீப் இந்தளவிற்குப் பேசுவது என்பது உண்மையிலேயே வருத்தத்திற்குரிய ஒன்று.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வியாபாரம் நடத்தியவர்களுக்காக நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று மந்திரி அவர்கள் தானாகவே நினைத்துக்கொண்டு பேசுவதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் தாமதமாகவே நினைத்துக்கொண்டு பேசிக்கொள்ளும் பழக்கம் உடையவர்கள். ஆகவே அவரை என்னால் திருத்துவதற்கு முடியாது. கோவையில் ஒரு மடத்தனமான வியாபாரத்தை நடத்தக்கூடிய இரண்டு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். கோவையில் இம்மாதிரியான மடத்தனங்கள் அடிக்கடி நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று அவர் சொல்வதைப் பற்றி எனக்கு...

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தயவு செய்து மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் நான் சொல்வதை தவறாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாம். மக்களை மடமைக்கு உள்ளாக்குகின்ற அளவுக்கு என்றுதான் நான் சொன்னேன் தவிர, அந்த வியாபாரிகள் இரண்டுபேரும் முஸ்லீம்கள் என்பதும், அவர்கள் மிக மிக புத்திசாலிகள் என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மக்களை மடமையாக்குகின்றவர்கள் கோவையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் சொன்னது, மடமை என்று சொன்னார்கள். நேரடியாக யாரையும் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, எதற்காக அதை திரித்துக் கூறி இந்த அவையில் அதை பெரிதாக்குவது?

1979 நவம்பர் 9]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் சொல்வது, கோவையிலே முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அதற்கான ரூசுக்கள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்களை சேலத்தில் சந்தித்திருக்கிறார்கள் ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் லத்தீப் அவர்கள் சட்டத்திலுள்ள திருத்தங்களைப்பற்றி உங்கள் கருத்துக்களை சொல்லுங்கள். இப்போது குற்றச்சாட்டை சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதையெல்லாம் நான் அனுமதிக்கவும் முடியாது. இதற்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் சட்டத்திலுள்ள குறைகளைப்பற்றியேல்லாம் சொன்னார்கள். (திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் பேசுவதற்காக எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.) இதை நான் அனுமதிக்க முடியாது. எத்தனையோ தடவை உங்களுக்குச் சொல்லியாகி விட்டது. வேறு வழியே இல்லை. அதையே சொல்லுவேன் என்றால், நான் அவற்றையெல்லாம் நீக்கவேண்டி வரும். திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றி பேசுங்கள். வழக்கறிஞராக இருக்கின்ற நீங்கள் இதெல்லாம் தெரிந்தும் தெரியாதவர்களைப்போல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். குற்றச்சாட்டுகள் இப்போது தேவையில்லை. திருத்தச் சட்டத்தின்மீது உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகையினால் இது ஒருவருக்கொருவர் பாகுபாடு செய்யக்கூடிய வகையில், பேட்டன்ட் டிஸ்க்ரிமினேஷன் செய்யக்கூடிய அளவில் அமைந்திருக்கிறது. இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் டெபிரிஷன் என்ற கிளாஸ் 2-ல் சொல்லுகிறார்கள் ...

“Prize scheme” means any scheme by whatever name called whereby any prize or gift (whether by way of money or by way of movable or immovable property)” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உண்மை, அக்டோபர் 13-ம் தேதி, இந்தச் சட்டம் வெளிவருவதற்கு முன்பே சிலருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. எப்படி தெரிந்தது? காரணம் என்னவென்று சொன்னால் ‘ஆனந்த விகடன்’ பத்திரிகையில் ஒரு பரிசு திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். பின்னால் அரசு பிறப்பித்த சட்டத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதகத்திற்காக ஹைகோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் பேச விரும்பவில்லை.

கோவையைப்பற்றி சொன்னார்கள். அந்த வியாபாரிகளும் போயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மூவபிள் அல்லது இம்மூவபிள் பிராப்பர்டி என்பதையெல்லாம் விட்டு விட்டு அதை பைபாஸ் செய்கின்ற முறையில் ‘இதயம் பேசுகிறது’ மணியம் அவர்கள், இந்த வரையறைக்கு மாறாக, இதிலிருந்து

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்)

[1979 நவம்பர் 9]

தப்பித்துக்கொள்வதற்காக ஒரு பரிசு திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அந்த பரிசு திட்டத்தில் வெற்றி பெறுகின்றவர்களுக்கு ஹாங்காங் போவதற்கும், அமெரிக்கா போவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று ஒரு பரிசு திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஹாங்காங், அமெரிக்கா என்றெல்லாம் வருமானால் அது இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வராது. மூவபிள் பிராப்பர்டி, இம் மூவபிள் பிராப்பர்டி இதையெல்லாம் பார்க்காமல்—(குறுக்கீடு) மணி மணியான எண்ணங்களுடைய மணியம் வந்திருக்கிறார். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒருசிலரை காப்பாற்றுவதற்காகவும், ஒருசிலர் இதினிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கும் சிலருக்கு சாதகங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காகவும் இந்தச் சட்டம் ஏற்பாடு செய்கிறது. இது பாராபட்சமுள்ள ஒன்று.

மற்றொன்று, அந்த எண்ணம் இல்லையென்று சொன்னால், எதற்காக கிளாஸ் 12 என்பதைச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்? என்ன காரணத்திற்காக இந்த எக்ஸம்ப்ஷன் வகை எதற்காக? வேண்டுமென்று சொன்னால், இதுவரை ஆரம்பித்திருப்பவர்கள் தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட காலம் வரை நடத்திவிட்டு வகை செய்கின்ற முறையில் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுத்திருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் நிரந்தரமாக, சர்க்கார் எப்போது நினைத்தாலும் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆய்வு செய்யலாம். எதற்காக இந்த எக்ஸம்ப்ஷன் பவரை வைத்திருக்கிறார்கள். அறவே கூடாது என்று வரும்போது, இதுவரை ஒரு காலவரையறை என்று நிர்ணயித்து, அதுவரை ஆரம்பித்ததை முடித்து விட்டு, அதன் பின்னால் ஆரம்பிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள தயார் இல்லை என்று சொல்லலாம். இந்த 'குழுதம்' பத்திரிகை ஏழு லட்சம் பிரதிகள் வந்து பிரசுரம் செய்து அந்த ஏழு லட்சம் பிரதிகளை வெளியிடுவது...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப், இதுவரை ஆளுக்கு ஐந்து நிமிடம் அழகாக ஒழுங்காக பேசி முடித்தார்கள். அதுபோல் நீங்களும் சீக்கிரமாக முடியுங்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆகவே, 'குழுதல்' பத்திரிகை ஏழு இலட்சம் பிரதிகள் வெளியிட்டது, அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று அரசு முயற்சி செய்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நான் கேட்கிறேன். ஒருவருக்கு ஒருவர் நீங்கள் பாரபட்சம் காட்டி, இந்த கிளாஸ் 12-ன் வாயிலாக உங்களுக்கு ஒரு அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, அப்போதைக்கப்போது ஆய்வு செய்வதற்குச் சொல்லி, அதன் வாயிலாக காமதேனு, கற்பக விருட்சம்போல் உங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் இடத்திலே பணம் கறப்பதற்காக இந்த கிளாஸை ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதன் வாயிலாக சமுதாயத்திலே சூதாட்டத் தைத் தடுக்கிறோம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, உங்களுக்கு ஒரு

1979 நவம்பர் 9]

(திரு. எம். எ. லத்திப்)

வியாபாரத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இது மிகவும் கண்டத்திற்குரியது என்று சொல்லி, இதைக் கடுமையாக எதிர்த்து அமருகிறேன்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் லத்திப் அவர்கள், அமைச்சர் அவர்கள் மக்களை மடையர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்கனவே அதற்கு விளக்கம் தந்து விட்டேன் ; மடமையாக்கப்பட்டது என்று, மடமை என்றுதான் சொன்னார்கள் தவிர, மக்களை மடையர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே, இதில் தீர்ப்பு கூறிவிட்டேன். அது அப்படியே இருக்கட்டும் ; எடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

டாக்டர் கே. சமாசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்திப் அவர்கள் மசோதா திருத்தச் சட்டத்தின்மீது பேசுகின்ற போது, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வியாபாரிகள் கூட்டத்தில் அவர் பணம் பெற்றார் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறாரா? இதற்கு தாங்கள் தீர்ப்பு கூறவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது அப்படியே இருக்கட்டும். தவறு இல்லை.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் களாரிபிகேஷன்... மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் பேசும் போது போலீசில் புகார் கொடுத்தும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஐ.பி.சி. 294-ஏ புரவிஷன் இருக்கிறது. நான் இப்போது கேட்பதெல்லாம், மத்திய சட்டத்திலே இந்த 294-ஏ புரவிஷன் இருக்கும்போது, இதுபோன்ற பரிசு திட்டங்களை அதன்மூலம் தடுத்திருக்க முடியும். அந்த நிலையில் இந்தச் சட்டத்திலே அந்த விதிகள் இருப்பதற்கான காரணத்தை விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். களாரிபிகேஷன் இல்லை.

THIRU P. H. PANDIAN : When there is already an existing Central Law, where is the need for a State Law ?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I will answer the point raised by the hon. Member Thiru P. H. Pandian in the course of my reply.

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தப் பரிசுத் திட்ட மசோதாவின் கீழ் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே துரை முருகன் எடுத்துச் சொல்லியபடி, இந்தப் பரிசுத் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு யாராவது துண்டுதல் செய்தால், அதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டும், அது மிகப் பெரிய குற்றம் என்று சொல்லி மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் என்றிருக்கிறது. ஆனால், இந்த பரிசுத் திட்டத்திலே அரசுக்கு தெளிவான கொள்கை இல்லை என்பது என் குற்றச்சாட்டு. காரணம், இன்றைக்கு பிரச்னைக்கு உரியதாக உள்ளது, கோவையிலே சோபா கிளாட் மார்ட், பிரகாசம் சாரி அவுஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இந்த பரிசுத் திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கடைகளின் நிகழ்ச்சிகளிலும் நம்முடைய அமைச்சர் அவையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டு, இந்த பரிசுத் திட்டம் நாட்டிலே துவங்குவது அவசியம், நடைமுறைப்படுத்துவது அவசியம் என்று பேசி, அந்த பரிசுத் திட்டத்தைப் பாராட்டி, இந்த இரண்டு கடைகளின் திறப்பு விழாக்களிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கான குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இப்போது திடீரென்று மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை என்று சட்டம் வருகிறது. ஒரு பக்கத்தில் பரிசுத் திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதன் பொருள் என்ன? இப்படி பார்த்தால், துண்டி விட்டவருக்குக்கூட மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை கொடுக்கலாம். இந்த அமைச்சருக்கே மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை கொடுக்கக் கூடிய அளவில் புரொவிஷன் இருக்கிறது.

அடுத்து, இன்னொரு பிரிவு. The onus of proof lies on the accused. என்று இருக்கிறது. இந்த கிரிமினல் சட்டத்திலே, இந்தக் கிரைமை, குற்றத்தைச் சுமத்தப்பட்டவர்தான், அந்தக் குற்றத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மொத்தத்தில் நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை திரு. துரை முருகன் கொண்டு வந்து கருத்துக்களைச் சொல்லி விட்டார். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பிரிவு 4-க்கு கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை ஒட்டிய கருத்துக்களை மட்டும் கூறி அமர வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மக்கள் நலன் கருதி பரிசுத் திட்டத்தை அரசு எப்போது வேண்டுமானாலும் நடத்தலாம் என்று இருப்பது எப்படி? கொலை செய்வதை, கொள்ளை அடிப்பதை அனுமதிப்பதில்லை, மூன்றாண்டு காலம் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும், அரசு விரும்பினால் மக்கள் நன்மைக்காக அதைத் திருப்பிக் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லும்போது இங்கே

1979-நவம்பர் 9]

(திரு. அ. ரகுமான்கான்)

சீசரின் மனைவி சந்தேகத்திற்குரியவளாக இருக்கிறாள். ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார்மீது குற்றம் சுமத்தக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை ... (மணி அடிக்கப்பட்டு திரு. சந்திரன் பேச அழைக்கப்பட்டார்)

திரு. ப. சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பரிசுத் திட்டங்கள் தடைச் சட்டத்தை இந்த அரசு நல்ல நேரத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறது. தீபாவளிப் பண்டிகை காலத்தில் தேவையற்ற விற்பனையாகாத பொருள்களை ஏழை மக்களின்மீது திறிக்கின்ற அந்த நோக்கத்தைபெல்லாம் தடுக்கின்ற வகையில் நல்லெண்ணத்தில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது வியாபாரிகள் மட்டும் செய்கிற தவறு அல்ல. குறிப்பாக திரைப் படக் கொட்டகைகளில்கூட டிக்கட்டுகளை விறியோகம் செய்து அதன் மூலம் பரிசுத் திட்டங்களை அறிவிக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருமா என்று பார்த்தால் அது சட்டத்தில் அடங்குவதாக இல்லை. ஆகவே, அதற்கேற்பவெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே பல திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாக்குப் போட்டலங்களின் உள்ளேகூட பரிசுத் திட்டச் சீட்டுக்களை உள்ளே வைத்து விற்கிறார்கள். ஏற்கனவே அப்படி விற்று வருகிறார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுக்கப்படுமா என்பதுபற்றி பெல்லாம் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விதிவிலக்கு இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விதிவிலக்கு கொடுக்கிற நேரத்தில்தான் அனைத்து எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சந்தேகம் வரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. தனியார்களுக்குத் தனிச் சட்டம் இருக்கிறது. அரசாங்கமே பரிசுத் திட்டங்களை எடுத்துச் செய்கிறபோது விதிவிலக்கு கொடுக்க உரிமை உண்டு. தனியாருக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க உரிமையுள்ளதா என்று தெளிவாக இல்லை. அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

பொதுவாக வியாபாரிகள் விற்பனையாகாத பொருள்களை விற்பதற்கு பரிசுத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற திட்டமாக அது இருக்கிறது. இதைத் தடுக்க வேண்டியது அவசியம். கிராமப்புறங்களில் நடக்கின்ற கேளிக்கைகள், சிறு சிறு நாடகங்கள் வைத்து, அதிலே பரிசுத் திட்டங்களை வைத்து பாமர மக்களை பரிசுகளுக்கு ஆசைப்படுகிறவர்களாக ஆக்கி தேவையற்ற நாடகங்களை, கொள்கையற்ற நாடகங்களை, ஆபாசத்தைப் புகுத்தி கிராமப்புற மக்கள் மன நிலையைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இந்தப் பரிசுத்

(திரு. ப. சந்திரன்)

[1979 நவம்பர் 9]

திட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. இந்த மாதிரி பரிசுத் திட்டங்களை எல்லாம் ஒழிக்க நல்ல நேரத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த சட்ட முன்வடிவை பொதுமக்கள் சார்பாக வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Speaker, Sir, I am beholden to all the speakers, although I am not quite willing to make an invidious distinction by naming a few of the speakers by their names for the high level of the debate that has been brought to bear on this Bill.

Thiru Durai Murugan's main criticism has been about Clause 12 which gives the Government a kind of potent weapon for exempting certain prize schemes. The exemption Clause has been conceived more to remove the hardships that are likely to be experienced by small traders who have bone on with these prize schemes in respect of aluminium vessels, ever-silver vessels and brass vessels and sarees of small value up to R. 500 to 700 where a housewife could pay over at the rate of Rs. 5 or 10 spread over nearly 15 months or 20 months.

(முற்பகல் 10.20)

Otherwise, the universal and the ample scope of the definition in Clause 2 would cover such prize schemes. Therefore, in order to avoid such hardships for poor investors and for poor traders, small traders the exemption clause, namely, Clause 12 has been conceived. If is going to be put to any, may I say, patent discriminatory use or any partial use, the Opposition is very vigilant, they are on their toes all the time and they can tear the Government to pieces, if any Government would resort to any kind of patently discriminatory action and I for one would never countenance such a thing. It should be only done in the interests of public interest or good which is the dominant consideration in Clause 12. Public good is the only consideration and not anything else, and therefore, the hon-Members will concentrate on the words public interest or good' which has been put in Clause 12.

திரு. சி. ஆறுமுகம்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் ஆங்கிலத்திலே தன்னுடைய எண்ணங்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு தமிழிலே வாவில்லையென்றால் அமைச்சரின் பேரவை செயலர் திரு. ஜெயவேலு இருக்கிறார், அவர் நன்றாகத் தமிழிலே பேசுவார், அவரைப் பேசவிடுவார்களா? அதற்கு ஏதாவது தடை உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 9]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: There is no bar to such a thing. But I want to do my constitutional duty as a Minister. Thiru Arumugam can understand very well because he comes from Maduranthakam which is next to my village Karunguzhi.

திரு. ப. சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் அமைச்சர் ஆங்கிலத்திலே பேசக் கூடாது என்று சொல்கிறார். அது அவர்களுடைய உரிமை. அதைத் தடுப்பதற்கு அவருக்கு உரிமை இல்லை.

*

*

*

திரு. சி. ஆறுமுகம்: ஒரு அமைச்சரைக் கட்டுப்படுத்துகிற இந்த மன்றத்திலே எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்துகிற உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. அது அவருக்குத் தெரியாது.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Speaker, Sir, in fairness to Thiru Arumugam, I must say that he did not raise any objection to it. All that he desired was the need for Thiru Jayavelu to speak in Tamil, if possible, in my place. Beyond that I do not think Thiru Arumugam has suggested anything else, far from it, and I am really obliged to the hon. Member Thiru Arumugam.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் என்னிடம் பேச வேண்டும். அவர் திரு. ஆறுமுகத்திற்கு நேரடியாக அறிவுரை தரமுடியாது. அரசியல் சட்டத்திலே இருப்பது பற்றி எனக்கும் தெரியும், உங்களுக்கும் தெரியும், அனைவருக்கும் தெரியும். ஆங்கிலத்திலே பேசக் கூடாது என்று சொல்கிற உரிமை எனக்கு இல்லை. திரு. ஆறுமுகம் கேட்டது தமிழிலே பேசினால் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்ற முறையிலேதான். ஆனால் ஆங்கிலத்திலே பேசினால்தான் விளக்கம் சொல்ல முடியும் என்று அவர் சொல்கிறார்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெயர் எனக்கு ஞாபகம் இல்லை; மன்னிக்க வேண்டும், திரு. சந்திரன். அவர் பேசும்பொழுது திரு. ஆறுமுகத்திற்கு ஆங்கிலம் தெரியாவிட்டால் பக்கத்திலே உள்ளவர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று சொல்வது ஒரு உறுப்பினரை மாசுபடுத்துவது ஆகும். அது அவைக் குறிப்பிலே இருக்கலாமா?

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது

[1979 நவம்பர் 9]

திரு. எஸ். இராதா : தலைவர் அவர்களே, திரு. ஆறுமுகம் அமைச்சரைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் எனக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னார். அந்த உரிமை அவருக்கு மட்டுந்தானா, எல்லோருக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதைப் போல் ஒரு உறுப்பினரை, தனிப்பட்டு, சுட்டிக்காட்டி அவருக்கு அது தெரியும், தெரியாது என்று பேசக் கூடாது. * * * என்று பயன்படுத்தியதை நீக்கவேண்டும். ஒருவரைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் யாருக்கும் இல்லை. அவருடைய உரிமையை யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியாது, நம் முடைய உரிமையை பிறர் கட்டுப்படுத்த முடியாது. திரு. ஆறுமுகம் சொன்னது அமைச்சர் வேண்டுமானால் தமிழிலே பேசட்டும் என்று விழைகிறேன் என்பதுதான்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஆங்கிலம் தெரியாது என்று சொல்வதால் மதிப்பு குறைந்து போகாது. எங்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது, தமிழ்தான் தெரியும் என்று பெருமையோடு இருக்கிறோம். எனவே ஆங்கிலத்தின் பேசுவதைப்பற்றி அடுத்தவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டால் அதனால் பெருமை குறையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I am really grateful to Thiru Ramani for his very powerful speech in support of this measure. He has really brought in very lurid details about the manner in which the gullible investing small public, members of the public, are exploited by these huge bargain offers that have been so glamorously splashed across the newspapers from some of the Coimbatore leading merchants. I am really grateful to the hon. Member Thiru Ramani and I want to express my grateful thanks to him for the great support lent to this measure.

I think Thiru Veluchamy mentioned about the need for alternative provision for fine, and if really the people are going to be guilty of such offences as have been contemplated in this Bill, I am afraid, as Thiru Ramani has suggested, the minimum sentence of imprisonment must be not less than six months, and certainly not fine. In fact I was responsible for putting in the minimum sentence clause—three months imprisonment because after thinking about the evils that flow from such bargain offers, huge banner-line offers by some of these leading merchants, in some newspapers. I thought that the minimum sentence must be three months imprisonment. By putting in three months I want to assure Thiru Ramani that the trader will have the “kuzhambu” taste at least in the jail.

1979 நவம்பர் 9]

(Thiru K. Narayanaswamy) :

The hon. Member Thiru Alagiriswamy mentioned about the delay in bringing this measure. In fact his main criticism has been that there has been a certain amount of delay. After hearing the representations, after hearing the grievances from the public, the measure has been conceived and brought in as an immediate measure to relieve the difficulties of these small traders by way of an Ordinance. I have already suggested to the hon. Member Thiru Latheef and I have made a plea that there will not be patent discrimination by resorting to Clause 12 of the Bill.

Thiru Pandiyan wanted to have a clarification. I wish Thiru Pandiyan concentrates on the two elements of Section 294-A. I speak only about two elements. "Who ever keeps any office or place for the purpose of drawing any lottery"—the significant words are only three—office, place, lottery. And here there is no lottery. There is lottery in one sense, but that lottery is disguised under the sale of wares of merchandise. There it is not pure lottery and simple. If a man is prosecuted under this section, I think he can go and say, there is no lottery—please remember—I have sold only this article, this article is only worth Rs. 1,000 silk saree and after selling this silk saree, we just draw this ticket and he keeps it and therefore, he gets the prize. So, he could have easily escaped the prosecution under Section 294-A Indian Penal Code. That is the reason we have set out the definition clause here in such an elaborate manner which has been read over by the hon. Member Latheef—the definition of 'prize scheme', so that the merchants may not escape.

Thiru Rahmankhan mentioned about the need for some provision being. . . .

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவரவர்களே, இந்த

"(Whether by way of money or by way of movable or immovable property) . . ."

என்று இருப்பதற்கு

"all sorts of other inducements"

என்று சேர்த்தால் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவது என்கிற மாதிரி பைபாஸ் செய்யும் வகையில், சட்ட முன்வடிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நெறிமுறைகளைப் பைபாஸ் செய்யும் வகையில் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அவைகளைச் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக இதிலே இணைக்க அரசு முயற்சியெடுக்குமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 9]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I would request the skilled and deft hands of Thiru Latheef Sahib may be used to give me a private Member's Bill, so that the Government may look into it and, if possible, adopt it.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, குறிப்பாக “ஆனந்த விகடன்” பத்திரிகையிலே ஒரு பரிசுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அது இந்த அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாக இப்பொழுது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அல்லது வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியது உண்மையாக இருக்குமேயானால், இன்னொரு பத்திரிகை, அதனுடைய பத்திரிகையில் வரும் கூப்பனைக் கிழித்து அந்த அலுவலகத்திற்கு அனுப்பினால், அது குலுக்கிப் போடப்பட்டு, அந்தக் குலுக்கலிலே பரிசு பெற்றவர்கள் வெளிநாடு களுக்குச் செல்லலாம் என்று அனுப்புகின்ற அதுகூடப் பரிசுதான்.

(முற்பகல் 10-30)

எனவே, அதுவும் வியாபாரத்தை, மற்ற பத்திரிகைக்காரர்களை, அவர்களுடைய வியாபாரத்தைப் பாதிக்கின்ற அளவு செய்யப்படுகின்ற ஒரு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டம்தான். அதை இந்த அரசோ அல்லது அமைச்சரோ கவனிப்பாரா?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : This Government will bear in mind and certainly would look forward for the private Member's Bill that may emanate from the skilled hands of Thiru Latheef.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதற்கு பிரைவேட் மெம்பர் பில் கொண்டு வராமலே, அரசாங்கமே அதற்கு ஒரு பில் கொண்டு வந்து, அல்லது ஆர்டினன்ஸ் கொண்டுவந்து, அதைத் தடுப்பதற்கு ஏன் முன் வரக் கூடாது?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I have already stated that this Government will bear this in mind and added that I look forward to further support from hon. Member Latheef's clever brainy hands.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொன்றிற்கும் கிளாரிஃபிகேஷன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் ‘பில்’ லே ‘பாஸ்’ ஆகாது. சட்டத் துறை அமைச்சரைக் சிக்கிரம் முடிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 நவம்பர் 9]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Yes, Sir. I am grateful to the hon. Member Thiru Chandran for his support. I met all the points raised in this debate. I commend this motion before these House for being passed.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு வைக்கப்பெறுகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ஆளுநர் அவர்களால் 12—10—1979 ஆம் தேதியன்று — நிறுத்திவைக்கப் பெற்ற தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 18/1979) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பரிசுத் திட்டங்கள் (தடை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 65/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 4.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

THIRU A. RAHMANKHAN : Sir, I move that—

In clause 4, for the words “rigorous imprisonment for a term which may extend to three years” substitute the words “rigorous imprisonment for a term which may extend to three years or fine”.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 5 முதல் 11 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[1979 நவம்பர் 9]

பிரிவு 12.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“பிரிவு 12 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir I move that.

‘Delete clause 12 wholly and substitute the following :

“Notwithstanding anything contained in the foregoing clauses, Prize Schemes launched on any date before the 10th day of October 1979, and are specifically declared to be closed on the Prescribed dates not later than three months from the date of the enactment of this Act will stand exempted from the purview of this Act”.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப் பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 12 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 13, 14, 15 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்றது நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Prize Schemes (Prohibition), Bill 1979, (L.A. Bill No. 65 of 1979) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் மு. அம்பிகாபதி, துரை முருகன், க. சுப்பு, நா. சுந்தரராஜ், ஆர். கிருஷ்ணன், சோ. அழகர்சாமி, செ. சிவசாமி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, வ. துலக்காணம் ஆகியோர், “ஆளுநர் அவர்களால் 12—9—1979 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகளை நியமித்தல்) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1979)” திராகரிக்கும் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில், யாராவது ஒருவர் அத் தீர்மானத்தை முன்மொழியலாம்.